

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

พ.ว. ๐๔ - ๒๑๐

รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ

รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ

คำนำ

รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้จัดทำขึ้นโดยกองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๖ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และหน่วยงานภาคเอกชนได้บูรณาการทำงานร่วมกันในการผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตราย ตามแนวทาง Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติให้ความเห็นชอบ ในคราวการประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ และการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) เพื่อให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย จึงได้ติดตาม รวบรวมผลการดำเนินงานดังกล่าว ภายใต้โครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และวิเคราะห์สภาพปัญหา แนวทางการดำเนินงานเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษของประเทศ จัดทำเป็นรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยเนื้อหาประกอบด้วย บทนำ การดำเนินงานที่ผ่านมา สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและข้อเสนอแนะในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

ขอขอบคุณหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องที่ร่วมสนับสนุนข้อมูล รวมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้มีความครบถ้วนด้วยดี

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ
พฤษภาคม ๒๕๖๓

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑	ความเป็นมา	๑
๑.๒	แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๒

ส่วนที่ ๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

๒.๑	โครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ถึงโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City)	๔
๒.๒	การจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔	๖
๒.๓	การจัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	๘
๒.๔	การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๙
๒.๕	โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตราย จากชุมชนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ “ภายใต้แนวทางประชารัฐ ร่วมใจ แยกทิ้งขยะอันตราย”	๑๓
๒.๖	คู่มือที่เกี่ยวข้องกับของเสียอันตรายจากชุมชน	๑๕

ส่วนที่ ๓ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๑	สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของประเทศไทย	๑๙
๓.๒	การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	๒๖

ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓๐

ส่วนที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ

๓๒

ภาคผนวก

ภาคผนวก	รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด กำจัด และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย	๓๕
---------	---	----

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑ จังหวัดที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนและส่งไปกำจัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๐
ตารางที่ ๒ จังหวัดที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนและส่งไปกำจัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๒	๑๑
ตารางที่ ๓ ปริมาณของเสียอันตรายในปี พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๙
ตารางที่ ๔ ปริมาณของเสียอันตรายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๑
ตารางที่ ๕ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๒	๒๒
ตารางที่ ๖ ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๒	๒๓

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ ๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการฯ ทั้ง ๒๒ แห่ง
รูปที่ ๒	ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๒
รูปที่ ๓	อัตราการเพิ่ม/ลด ของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน และปริมาณ WEEE ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๒
รูปที่ ๔	ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๒
รูปที่ ๕	ลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จังหวัดบุรีรัมย์
รูปที่ ๖	ลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จังหวัดอุบลราชธานี
รูปที่ ๗	ลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จังหวัดกาฬสินธุ์
รูปที่ ๘	ลงพื้นที่เพื่อหารือและติดตามการดำเนินงานตามมาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จังหวัดชัยนาทและจังหวัดพังงา
รูปที่ ๙	การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานโครงการฯ จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดเพชรบูรณ์
รูปที่ ๑๐	การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานโครงการฯ จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดอุบลราชธานี
รูปที่ ๑๑	การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานโครงการฯ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดขอนแก่น
รูปที่ ๑๒	การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานโครงการฯ จังหวัดสกลนคร และจังหวัดชุมพร
รูปที่ ๑๓	การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคเอกชน
รูปที่ ๑๔	การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า - ส่งออกของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม
รูปที่ ๑๕	การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า - ส่งออกของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษตราด
รูปที่ ๑๖	การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า - ส่งออกของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษกาญจนบุรี

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมา

แนวทางการบริหารจัดการของเสียแบบครบวงจรมีเป้าหมายตั้งแต่การลดปริมาณของเสียที่แหล่งกำเนิด การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น และเหลือปริมาณของเสียอันตรายที่จะกำจัดขั้นสุดท้ายให้น้อยที่สุดตามหลักการดำเนินงานด้าน 3R คือ ลดการใช้ (Reduce) ใช้ซ้ำ (Reuse) และนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการรวมกลุ่มกัน (Clustering) ในการเก็บรวบรวมและขนส่งของเสียอันตรายแบบศูนย์รวม เพื่อบริหารจัดการของเสียอันตรายแบบครบวงจรโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและเน้นการนำกลับมาใช้ประโยชน์ในรูปของทรัพยากรใหม่หรือแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน (Waste to energy) และการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดมาตรการในการจัดการ ๓ มาตรการ ได้แก่ มาตรการลดการเกิดของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิด มาตรการเพิ่มศักยภาพการจัดการของเสียอันตรายและมาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการของเสียอันตราย โดยสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และแผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายในภาพรวมของประเทศ และบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมีเป้าหมายการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ประกอบด้วย

๑. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ร้อยละ ๒๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และร้อยละ ๓๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

๒. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๓. กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายที่เกิดขึ้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่ต้นทาง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และร้อยละ ๕๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

มาตรการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ประกอบด้วย ๓ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ มาตรการลดการเกิดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิด โดยสนับสนุนให้มีการจัดการขยะมูลฝอย ตั้งแต่บ้านเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการรวมทั้งสถานบริการต่าง ๆ ทั้งในชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย สนับสนุนการเลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกและนำขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายกลับมาใช้

ประโยชน์ใหม่ให้มากที่สุด ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เลือกใช้วัสดุที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ลดของเสียในขั้นตอนการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานนานขึ้น สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้หลายครั้ง เพื่อให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Sustainable consumption and production)

มาตรการที่ ๒ มาตรการเพิ่มศักยภาพการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจังหวัดดำเนินการเก็บรวบรวม ขนส่ง และกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง จัดให้มีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม (Cluster) โดยใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสานอย่างเหมาะสม จัดให้มีสถานที่รวบรวมและจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สถานที่กำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายและศูนย์กำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้เพียงพอ โดยสนับสนุนภาคเอกชนลงทุนหรือร่วมลงทุนดำเนินงานระบบจัดการขยะมูลฝอย พัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย รวมทั้งเข้มงวดการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ ๓ มาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนตั้งแต่ระดับเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการของเสียอันตราย ตั้งแต่การลดการเกิดขยะมูลฝอยจากบ้านเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการรวมทั้งสถานบริการต่าง ๆ การคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจนถึงการกำจัดขั้นสุดท้าย พัฒนานองค์ความรู้ รูปแบบเทคโนโลยีการบำบัด/กำจัดขยะมูลฝอยของเสียอันตราย รวมถึงวัสดุทดแทนวัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และกำจัดยาก พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยทั้งในและนอกระบบโรงเรียน

๑.๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

๑.๒.๑ ประเด็นปฏิรูป เรื่องสิ่งแวดล้อม

๑) ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

- ลดขยะมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดโดยสร้างแรงจูงใจในการคัดแยกและนำกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด
- ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะทุกประเภทที่ถูกต้องตามหลักวิชาการอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ครัวเรือนถึงปลายทาง : มลพิษจากขยะชุมชน
- ลดการผลิตและการบริโภคสินค้าที่ผลิตจากวัสดุย่อยสลายยาก : มลพิษจากชุมชน
- ขยายบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการขยะอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง : มลพิษจากขยะชุมชน

๑.๒.๒ แผนแม่บทด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากขยะและของเสียอันตรายระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ประกอบด้วย ๓ มาตรการ

มาตรการที่ ๑ การป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตราย

มาตรการที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะและของเสียอันตราย

มาตรการที่ ๓ การสนับสนุนการบริหารจัดการมลพิษจากขยะและของเสียอันตราย

กิจกรรมหลักที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายของกรมควบคุมมลพิษ ได้แก่

- ๑) ให้มีการออกกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้
- ๒) การติดตามตรวจสอบ และประเมินความรุนแรงของปัญหาการดำเนินงานสถานที่กำจัดขยะและของเสียอันตรายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ
- ๓) การสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการคัดแยก รวบรวม และขนส่งไปกำจัดให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ พร้อมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติในการเก็บขยะแต่ละประเภท เพื่อลดอัตราค่าบริการในการขนส่งและกำจัดขยะมูลฝอย
- ๔) การศึกษา และพัฒนากลไกในการลดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม และศึกษาแนวทาง กำหนดรูปแบบ วิธีการจัดการขยะและของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ (Emerging Wastes)

ส่วนที่ ๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

๒.๑ โครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ถึงโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งเสริมสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสมรรถนะในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ สมรรถนะจาก ๖ สมรรถนะ ซึ่งสมรรถนะดังกล่าว ประกอบด้วยแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย การลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยหรือของเสียอันตรายจากชุมชน ประสิทธิภาพในการเก็บขนขยะมูลฝอย การบริหารจัดการขยะมูลฝอยหรือมูลฝอยติดเชื้อในลักษณะรวมศูนย์ ประสิทธิภาพในการกำจัดขยะมูลฝอยและรายได้ในการจัดการขยะมูลฝอย

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ที่เข้าร่วมดำเนินโครงการฯ ในแต่ละปี ส่วนใหญ่มีสมรรถนะในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ สมรรถนะ จาก ๖ สมรรถนะ และมีร้อยละของจำนวนพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ สมรรถนะ จาก ๖ สมรรถนะ เพิ่มขึ้นทุกปี

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา กรมควบคุมมลพิษร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัด บูรณาการทำงานร่วมกัน ภายใต้โครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City) เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ตามแนวทางของ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยมีจุดประสงค์เพื่อผลักดันและสนับสนุนให้จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดมีการกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสม และมีพื้นที่นำร่องรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม มุ่งเน้นการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง โดยเฉพาะการคัดแยกของเสียอันตรายออกจากขยะทั่วไป มีการจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม และกำจัดโดยเทคโนโลยีแบบผสมผสาน เน้นการแปรรูปเป็นพลังงานหรือทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้แนวคิด “สะอาดขยะเก่า จัดการขยะใหม่ วางกฎระเบียบ สร้างวินัยคนในชาติ”

ผลจากการดำเนินโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศและต่อเนื่องด้วยการดำเนินโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ สามารถสรุปองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยในการเริ่มต้น เพื่อจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเกิดจากองค์ประกอบหลัก ๕ ประการ คือ

๑) บุคลากรของรัฐและเอกชน ให้การสนับสนุน ร่วมมือ และร่วมดำเนินการจัดการปัญหาของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างจริงจัง

๒) กลไกการทำงานร่วมกัน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มีการร่วมกันจัดตั้งคณะกรรมการที่มาจากหลายภาคส่วน ทำให้มีการช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหา มีการบูรณาการสนับสนุนข้อมูลทางด้านวิชาการจากหลายหน่วยงาน รวมทั้งมีหน่วยงานช่วยเหลือในการหาแหล่งงบประมาณ

๓) แหล่งเงินทุนในการจัดการของเสียอันตราย โดยการที่สถานประกอบการ หรือเอกชนมีการจ่ายเงินหรือสมทบเงินเข้าสู่กองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการจัดการของเสียอันตรายอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเก็บเงินจากผู้ก่อให้เกิดของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อใช้ในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง ทำให้เกิดสภาพคล่องในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๔) เอกชนลงทุนในการจัดการของเสียอันตราย ทำให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดทิศทางและควบคุมการบริหารจัดการของเสียอันตรายได้

๕) การรักษาภาพลักษณ์ เนื่องจากเมืองไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ทำให้ผู้ประกอบการและเอกชนที่ประกอบกิจการควรตระหนักถึงรายได้และเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ต้องกำหนดมาตรการและให้ความร่วมมือกับท้องถิ่นในการจัดการระบบนิเวศในพื้นที่ เพื่อผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นตามมา

จากการศึกษาการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าการดำเนินงานส่วนใหญ่ยังมีการดำเนินการเพียงเล็กน้อย รูปแบบการบริหารจัดการที่ได้ผลชัดเจนในพื้นที่บางเขตของกรุงเทพมหานครในเขตที่เป็นชุมชนเมืองและเขตที่เป็นที่อยู่อาศัย สามารถใช้เป็นพื้นที่ต้นแบบในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่ท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ แต่ต้องทำการศึกษาถึงปัจจัย และบริบทของพื้นที่นั้น ๆ มาประกอบ เพราะในประเทศไทยมีลักษณะพื้นที่ ขนาด และความหนาแน่นของประชากรที่อาศัยอยู่ รวมทั้งจำนวนสถานประกอบการต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ทำให้จำเป็นต้องอาศัยปัจจัย และสภาพปัจจุบันของท้องถิ่นนั้น ๆ มาประกอบในการกำหนดทิศทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งในการดำเนินงานมีหลายพื้นที่สามารถดำเนินการได้ประสบผลสำเร็จ

ในปี ๒๕๕๙ เป็นต้นมา กรมควบคุมมลพิษและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้บูรณาการทำงานร่วมกันในการผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายตามแนวทาง Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชน เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ กลุ่มอาคารสูง บ้านจัดสรร เป็นต้น ในการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกต้องหลักวิชาการต่อไป

ในปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ จากการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผลการดำเนินงานของกรุงเทพมหานคร มีจำนวนจุดเก็บรวบรวมของเสียอันตราย

จากชุมชน (จุด Drop off) รวม ๒,๙๐๘ จุด โดยแบ่งเป็นจุด Drop off ของกรุงเทพมหานคร ๒,๗๑๘ จุด และจุด Drop off ของหน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๑๙๐ จุด

ในปี ๒๕๖๒ จากการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ กรมควบคุมมลพิษได้มีการขยายแนวทางการดำเนินงานโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ออกจากมูลฝอยทั่วไป โดยสนับสนุนให้หน่วยงานภาคเอกชน อาทิ ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดรูปแบบในการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนและให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้าร่วมโครงการฯ ๒๒ แห่ง (๒๐ จังหวัด) ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๗ แห่ง เทศบาลนคร ๔ แห่ง เทศบาลเมือง ๗ แห่ง และเทศบาลตำบล ๔ แห่ง โดยในปี ๒๕๖๑ มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งสิ้น ๘๕,๒๗๒ แห่ง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละพื้นที่มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนตามเป้าหมายของกระทรวงมหาดไทยที่กำหนดให้มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างน้อย ๑ แห่งต่อชุมชน

๒.๒ การจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔

กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๑๓ หน่วยงาน ประกอบด้วย กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอนามัย กรมศุลกากร กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย จัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ และคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ ตามความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ๒๐ มาตรการ

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบกับร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ อย่างเข้มงวด เพื่อให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด โดยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานหลักในการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่หารื้อร่วมกันในการผลักดันกฎหมายในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และการนำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ในการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- ๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า - ส่งออก
- ๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสนับสนุนการผลิตและการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ฯ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลปริมาณซากผลิตภัณฑ์ฯ
- ๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาปรับปรุงกลไกการคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่งซากผลิตภัณฑ์ฯ
- ๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างขีดความสามารถของโรงงานคัดแยกและรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์ฯ

ที่ได้จากระบบคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่ง ไปจัดการอย่างครบวงจรและปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมความตระหนักและความรู้เกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และด้านการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกำกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ได้ประชุมติดตาม ประเมินผล และทบทวนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ ประกอบด้วย ๑๓ โครงการ (โครงการสำคัญ Flagship Project จำนวน ๕ โครงการ โครงการสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ฯ จำนวน ๕ โครงการ และโครงการเสริมสร้างความตระหนักและตรวจติดตามฯ จำนวน ๓ โครงการ)

โดยมีโครงการที่ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑๒ โครงการ ดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน ๓ โครงการ อยู่ระหว่างดำเนินการหรือดำเนินการต่อเนื่อง จำนวน ๙ โครงการ และโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการจำนวน ๑ โครงการ สรุปผลการดำเนินงาน ดังนี้

๑) โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน ๓ โครงการ คือ ๑) Flagship Project 5 การรณรงค์การเลือกซื้อ/เลือกใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้บริโภคทั่วไป ๒) โครงการที่ ๘ การปรับปรุงนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐให้ครอบคลุมสินค้าหลากหลาย และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป้าหมายทุกประเภท และกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าแทนการซื้อ และ ๓) โครงการที่ ๑๑ การพัฒนาหลักสูตรและจัดฝึกอบรมผู้เกี่ยวข้องกับการนำเข้า - ส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ฯ ที่ใช้แล้ว และซากผลิตภัณฑ์ฯ

๒) โครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือดำเนินการต่อเนื่อง จำนวน ๗ โครงการ คือ ๑) Flagship Project 1 การกำหนดมาตรการและออกกฎหมายจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคและเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท ๒) Flagship Project 2 การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดให้มีระบบแยกทิ้ง เก็บรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ฯ จากบ้านเรือนและแหล่งกำเนิดในชุมชน อาทิ โรงแรม สำนักงาน ร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าฯ และจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่เก็บรวบรวมได้อย่างถูกต้อง ๓) Flagship Project 4 การพัฒนาเครือข่าย Green supply chain เพื่อสนับสนุนการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔) โครงการที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นในประเทศ ๕) โครงการที่ ๗ การทบทวนปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ให้ปลอดภัยต่อผู้ใช้และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นมาตรฐานบังคับ ๖) โครงการที่ ๑๐ การปรับปรุงการเชื่อมโยงข้อมูลการนำเข้า - ส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ฯ ที่ใช้แล้ว และซากผลิตภัณฑ์ฯ ระหว่างหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง และ ๗) โครงการที่ ๑๓ การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ

๓) โครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจากไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๓ โครงการ คือ ๑) Flagship Project 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายกับโรงงานหรือสถานประกอบการที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๒) โครงการที่ ๙ การนำร่องให้ภาคเอกชนที่เป็นผู้ผลิตและนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีกลไกการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์ฯ เป้าหมาย และส่งไปรีไซเคิลหรือบำบัดกำจัดอย่างถูกต้อง และ ๓) โครงการที่ ๑๒ การพัฒนาศูนย์เรียนรู้และสาธิตด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า

ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษได้เสนอผลการดำเนินงานดังกล่าวต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติรับทราบผลการดำเนินงานดังกล่าวแล้ว

๒.๓ การจัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. โดยอาศัยหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility : EPR) เพื่อให้มีระบบรับคืน รวบรวม เก็บรักษา การขนส่ง การรีไซเคิล และการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ฯ หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่า “ขยะอิเล็กทรอนิกส์” ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม

คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ในคราวการประชุมฯ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาในรายละเอียด โดยได้ปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ เป็น (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

(ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

- ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับ ได้แก่ (๑) คอมพิวเตอร์ (๒) เครื่องโทรศัพทและโทรศัพท์ไร้สาย (๓) เครื่องปรับอากาศ (๔) เครื่องรับโทรทัศน์ และ (๕) ตู้เย็น ทั้งนี้ สามารถออกกฎกระทรวงเพื่อประกาศกำหนดผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นเพิ่มเติม ได้ในภายหลัง
- ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอยและห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์
- ผู้ผลิตและผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีหน้าที่ในการรับคืนจัดเก็บและรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ฯ เมื่อผลิตภัณฑ์ที่ถูกควบคุมกลายเป็นซากผลิตภัณฑ์ฯ โดยต้องจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และต้องดำเนินการตามแผนฯ ดังกล่าว พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้กรมควบคุมมลพิษทราบทุกปี โดยซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่เก็บรวบรวมได้จะต้องส่งไปรีไซเคิลบำบัดหรือกำจัดที่โรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่ถูกต้องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในร่างพระราชบัญญัติฯ มีโทษทั้งทางแพ่งและอาญา

- กรมควบคุมมลพิษ เป็นหน่วยงานผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการและบังคับใช้กฎหมายพร้อมทั้งจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลจากผลิตภัณฑ์ฯ จัดทำและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ กรมควบคุมมลพิษได้ปรับปรุงเอกสารประกอบตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๖๐ ซึ่งประกอบด้วย ๑) ร่างพระราชบัญญัติฯ ซึ่งผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒) หลักการเหตุผลตามมาตรา ๗๗ ๓) สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ๔) ผลการรับฟังความคิดเห็น และ ๕) สรุปความเห็นการปรับปรุง พ.ร.บ. ภายหลังการรับฟังความคิดเห็น ขณะนี้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากฯ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และได้ส่งไปยังคณะกรรมการกลั่นกรองร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาก่อนเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันร่างพระราชบัญญัตินี้บับดังกล่าว ค้างพิจารณาในวาระ ๒ และวาระ ๓ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒.๔ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จังหวัดที่มีการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อส่งไปกำจัด รวมทั้งสิ้น ๑๘ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลำพูน จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดพิจิตร จังหวัดนครปฐม จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสระบุรี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดนครพนม จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดพัทลุง โดยมีปริมาณของเสียอันตรายซึ่งส่วนใหญ่เป็นหลอดฟลูออเรสเซนต์ และถ่านไฟฉาย ส่งไปกำจัด ๑๕๗.๑๓ ตัน รายละเอียดดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จังหวัดที่รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนและส่งไปกำจัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๑

(ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑)

ลำดับ	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ที่ตั้ง	ปริมาณที่ รวบรวมได้ (ตัน)	ปริมาณที่ ส่งกำจัด (ตัน)
๑	เชียงราย	อบจ.เชียงราย	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๙๗.๐๐	-
๒	แม่ฮ่องสอน	ทม.แม่ฮ่องสอน	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๓๐	-
๓	ลำพูน	ทต.ป่าสัก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๖๐	๔.๖๐
๔	นครสวรรค์	อบจ.นครสวรรค์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓.๗๑	๓.๗๑
๕	กำแพงเพชร	อบจ.กำแพงเพชร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๙๐	๔.๙๐
๖	อุทัยธานี	อบจ.อุทัยธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๑๓	๒.๑๓
๗	พิจิตร	อบจ.พิจิตร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๐๐	๖.๐๐
๘	นครปฐม	อบจ.นครปฐม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๕๐	๔.๕๐
๙	ชัยนาท	ทต.โพธิ์พิทักษ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๒๙	-
๑๐	อุบลราชธานี	อบจ.อุบลราชธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๘.๔๐	๑๘.๔๐
๑๑	นครราชสีมา	อบจ.นครราชสีมา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๒.๐๐	๓๒.๐๐
๑๒	สุพรรณบุรี	ทม.สุพรรณบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๒๐	-
๑๓	สมุทรสาคร	อบจ.สมุทรสาคร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๗.๐๐	-
๑๔	สระบุรี	อบจ.สระบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๗.๒๒	๗.๒๒
๑๕	นนทบุรี	ทน.นนทบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๙๕	๑.๙๕
		ทน.ปากเกร็ด		๑.๘๗	๑.๘๗
		อบจ.นนทบุรี		๑๑.๗๒	๑๑.๗๒
๑๖	ลพบุรี	อบจ.ลพบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๒.๑๔	๑๕.๖
๑๗	นครพนม	จังหวัดนครพนม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๘.๐๐	๘.๐๐
๑๘	ปราจีนบุรี	อบจ.ปราจีนบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓.๐๐	๓.๐๐
๑๙	สระแก้ว	อบจ.สระแก้ว	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๙๗	๔.๙๗
๒๐	สุราษฎร์ธานี	อบจ.สุราษฎร์ธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๓๐	-
๒๑	นครศรีธรรมราช	อบจ.นครศรีธรรมราช	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๐.๐๐	๑๐.๐๐
๒๒	พัทลุง	อบจ.พัทลุง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕.๑๗	๕.๑๗
๒๓	ภูเก็ต	ทน.ภูเก็ต	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๓.๑๕	๙.๕๒
๒๔	ระนอง	อบจ.ระนอง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๘๗	๑.๘๗
๒๕	กระบี่	อบจ.กระบี่	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๐.๗๒	-
๒๖	ชุมพร	อบจ.ชุมพร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๓๐	-
รวม				๓๕๐.๔๑	๑๕๗.๑๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดที่มีการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อส่งไปกำจัด รวมทั้งสิ้น ๓๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดลำปาง จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครนายก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุโขทัย จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดปราชินบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดสระแก้ว จังหวัดตาก จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี โดยมีปริมาณของเสียอันตราย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหลอดฟลูออเรสเซนต์ บรรจุภัณฑ์สารเคมี และถ่านไฟฉาย ส่งไปกำจัด ๕๖๕.๓๓ ตัน รายละเอียด ดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ จังหวัดที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนและส่งไปกำจัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

(ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒)

ลำดับ	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ที่ตั้ง	ปริมาณที่ รวบรวมได้ (ตัน)	ปริมาณที่ ส่งกำจัด (ตัน)
๑	เชียงราย	อบจ.เชียงราย	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๒๓.๖๐	๑๒๓.๖๐
๒	เชียงใหม่	อบจ.เชียงใหม่	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔๓.๙๗	๔๓.๙๗
๓	น่าน	ทน.น่าน	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๗๓	๒.๑๐
๔	ลำปาง	อบจ.ลำปาง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๙๐	๑.๙๐
๕	ลำพูน	ทต.ป่าสัก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๕๐	-
๖	กำแพงเพชร	อบจ.กำแพงเพชร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๑๑	๐.๐๓
๗	ชัยนาท	ทต.โพธิ์พิทักษ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๗๐	-
๘	นครนายก	อบจ.นครนายก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๓๒	๒.๓๒
๙	นครปฐม	อบจ.นครปฐม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๐๒	-
๑๐	นครสวรรค์	อบจ.นครสวรรค์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๗.๙๗	๑.๖๐
๑๑	นนทบุรี	ทน.นนทบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๙.๐๗	-
		ทน.ปากเกร็ด		๒.๓๕	-
		อบจ.นนทบุรี		๒.๑๒	-
๑๒	ปทุมธานี	จังหวัดปทุมธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๓.๘๖	๒๓.๘๖
๑๓	พระนครศรีอยุธยา	อบจ.พระนครศรีอยุธยา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๒๑	๔.๒๑
๑๔	เพชรบูรณ์	อบจ.เพชรบูรณ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๗.๗๖	-
๑๕	ลพบุรี	อบจ.ลพบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๒.๒๕	๒๐.๐๐
๑๖	สมุทรปราการ	จังหวัดสมุทรปราการ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๑๑	๒.๑๑
๑๗	สมุทรสงคราม	ทม.สมุทรสงคราม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๓๐	-

ลำดับ	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ที่ตั้ง	ปริมาณที่ รวบรวมได้ (ตัน)	ปริมาณที่ ส่งกำจัด (ตัน)
๑๘	สมุทรสาคร	อบจ.สมุทรสาคร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๘๑๕.๐๑	๕.๗๐
๑๙	สิงห์บุรี	อบจ.สิงห์บุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๑๓	๔.๑๓
๒๐	สุโขทัย	ทม.สุโขทัยธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๗.๘๑	๑๔.๙๕
๒๑	สุพรรณบุรี	ทม.สุพรรณบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๔๘	๒.๔๐
๒๒	สระบุรี	อบจ.สระบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๔๙	๑.๔๙
๒๓	อ่างทอง	ทม.อ่างทอง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๗.๕๗	๔.๙๑
๒๔	อุทัยธานี	อบจ.อุทัยธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๗๓	-
๒๕	ฉะเชิงเทรา	อบจ.ฉะเชิงเทรา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๘๐๖.๖๕	-
๒๖	จันทบุรี	ทม.จันทบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๙.๕๑	-
๒๗	ชลบุรี	ทม.ชลบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๒.๐๐	-
๒๘	ตราด	อบจ.ตราด	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๐๗	-
๒๙	ปราจีนบุรี	อบจ.ปราจีนบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๗๐	๒.๗๐
๓๐	ระยอง	อบจ.ระยอง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๕๔	๔.๕๔
๓๑	สระแก้ว	จังหวัดสระแก้ว	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕๐.๓๐	๕๐.๓๐
๓๒	กาญจนบุรี	อบจ.กาญจนบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๒.๘๐	-
๓๓	ตาก	อบจ.ตาก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๙.๘๖	๙.๘๖
๓๔	กาฬสินธุ์	อบจ.กาฬสินธุ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๓.๐๐	๑๓.๐๐
๓๕	ขอนแก่น	อบจ.ขอนแก่น	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๐.๑๐	๓๐.๑๐
๓๖	บุรีรัมย์	จังหวัดบุรีรัมย์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๐๒	-
๓๗	มหาสารคาม	อบจ.มหาสารคาม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๘.๐๗	๑๘.๐๗
๓๘	มุกดาหาร	อบจ.มุกดาหาร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๒๒	๑.๒๒
๓๙	ยโสธร	อบจ.ยโสธร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๘๗	๖.๘๗
๔๐	ร้อยเอ็ด	อบจ.ร้อยเอ็ด	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๘.๐๗	๓๘.๐๗
๔๑	สกลนคร	จังหวัดสกลนคร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๒๐	-
๔๒	ศรีสะเกษ	อบจ.ศรีสะเกษ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๕.๔๓	๓๕.๔๓
๔๓	หนองบัวลำภู	อบจ.หนองบัวลำภู	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๘.๐๐	๘.๐๐
๔๔	อุบลราชธานี	อบจ.อุบลราชธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๙.๓๙	๑๙.๓๙
๔๕	อำนาจเจริญ	อบจ.อำนาจเจริญ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓.๙๐	๓.๙๐
๔๖	ชุมพร	อบจ.ชุมพร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๕๐	-
๔๗	ตรัง	อบจ.ตรัง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๙๐	๒.๙๐

ลำดับ	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ที่ตั้ง	ปริมาณที่ รวบรวมได้ (ตัน)	ปริมาณที่ ส่งกำจัด (ตัน)
๔๘	นครศรีธรรมราช	อบจ.นครศรีธรรมราช	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๓.๐๐	๓๓.๐๐
๔๙	นราธิวาส	อบจ.นราธิวาส	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๐๐	-
๕๐	ปัตตานี	อบจ.ปัตตานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๒๐	๐.๔๔
๕๑	พังงา	ทม.พังงา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๓๔	-
๕๒	ภูเก็ต	ทน.ภูเก็ต	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๓๗	-
๕๓	ระนอง	อบจ.ระนอง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๒๗	-
๕๔	พัทลุง	อบจ.พัทลุง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๖.๓๖	๙.๕๖
๕๕	สตูล	อบจ.สตูล	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๗๐	๖.๗๐
๕๖	สงขลา	อบจ.สงขลา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐
๕๗	สุราษฎร์ธานี	อบจ.สุราษฎร์ธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๐๐	-
๕๘	ยะลา	อบจ.ยะลา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๙๐	-
รวม				๓๓,๓๔๒.๓๑	๕๖๕.๓๓

๒.๕ โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ “ภายใต้แนวทางประชารัฐร่วมใจ แยกทิ้งขยะอันตราย”

โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นการร่วมมือทางเทคนิควิชาการร่วมกันระหว่างกรมควบคุมมลพิษ และกรุงเทพมหานครในการดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชน เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ กลุ่มอาคารสูง บ้านจัดสรร เป็นต้น ในการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร นำร่อง ๕ ประเภท ได้แก่ แบตเตอรี่มือถือ ซากโทรศัพท์มือถือ ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ ภาชนะปนเปื้อนสารที่เป็นอันตราย เช่น กระป๋องสเปรย์ บรรจุภัณฑ์สารเคมี เป็นต้น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) เพื่อเสริมสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป้าหมายเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัยจากของเสียอันตรายจากชุมชน จากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

(๒) เพื่อส่งเสริมประชาชนแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน จากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ออกจากมูลฝอยทั่วไป และมีจุดรวบรวมของเสียอันตรายที่ทิ้งได้สะดวก เก็บรวบรวมง่ายในทางปฏิบัติ

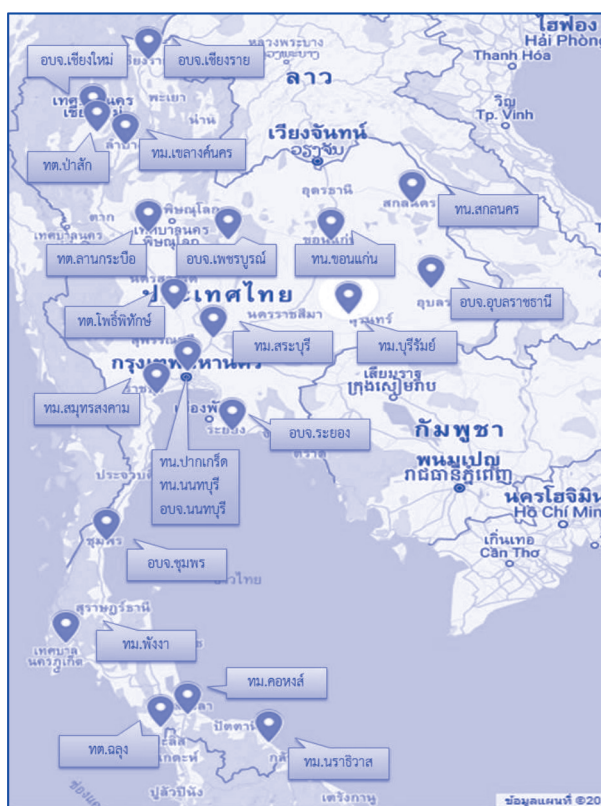
(๓) เพื่อรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนำไป รีไซเคิล บำบัดหรือกำจัดอย่างถูกวิธี

(๔) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์

ผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กรุงเทพมหานครมีจุดรวบรวมของเสียอันตรายเพิ่มขึ้นจำนวน ๓,๓๔๔ แห่ง และสามารถรวบรวมของเสียอันตรายจากจากชุมชนนำไปกำจัดได้ ๙๙๓ ตัน (ข้อมูล ณ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๐)

ผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ กรุงเทพมหานครมีจำนวนจุดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน (จุด Drop off) รวม ๒,๙๐๘ จุด โดยแบ่งเป็นจุด Drop off ของกรุงเทพมหานคร ๒,๗๑๘ จุด และจุด Drop off ของหน่วยงาน ภาคเอกชนที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๑๙๐ จุด สามารถรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนนำไปกำจัดได้ ๙๘๐ ตัน (ข้อมูล ณ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑)

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จากการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ กรมควบคุมมลพิษได้มีการขยายแนวทางการดำเนินงานโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ออกจากมูลฝอยทั่วไปโดยสนับสนุนให้หน่วยงานภาคเอกชน อาทิ ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดรูปแบบในการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมโครงการฯ ๒๒ แห่ง (๒๐ จังหวัด) ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๗ แห่ง เทศบาลนคร ๔ แห่ง เทศบาลเมือง ๗ แห่ง และเทศบาลตำบล ๔ แห่ง

รูปที่ ๑ องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมโครงการฯ ทั้ง ๒๒ แห่ง

๒.๖ คู่มือที่เกี่ยวข้องของเสียอันตรายจากชุมชน

๑) คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อให้ท้องถิ่น (อปท.) นำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบและแนวปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ภาพรวมการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน การคัดแยก การเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน และแนวทางการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือเหตุผิดปกติ

๒) คู่มือประชาชนเพื่อการแยกขยะอันตรายชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน และใช้เป็นคู่มือในการคัดแยกขยะอันตรายจากชุมชน ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ประเภทของของเสียอันตราย พิษภัยของขยะอันตราย การลดปัญหาขยะอันตราย และผลดีของการจัดการขยะอันตราย

๓) ยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔

สาระสำคัญ เพื่อให้ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ได้รับการจัดการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและเป็นระบบครบวงจร ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย สถานการณ์และปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การดำเนินงานที่ผ่านมา ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔

๔) อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือ - แบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการในประเทศไทย

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือ - แบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการในประเทศไทย แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ความหมายของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนประกอบหลักของโทรศัพท์มือถือ อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือและซากแบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการซากโทรศัพท์มือถือและแบตเตอรี่ในประเทศไทย

๕) คู่มือการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานและอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคล การรวบรวมและขนส่งซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกวิธี การคัดแยกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วัสดุผลิตภัณฑ์ การนำกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ (รีไซเคิล) และการกำจัดของเสียจากการจัดการซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๖) คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย แนวทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน แนวปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือเหตุผิดปกติ และรูปแบบการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสม

๓) คู่มือการวางแผนบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง วิธีการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและการเตรียมความพร้อม และการวางแผนดำเนินงาน

๔) แนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับแนวทางความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย กรอบแนวคิดและวิธีการดำเนินงานบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และโครงการนำร่องความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนจากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๕) คู่มือปฏิบัติสำหรับศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานสำหรับผู้จัดตั้งและดำเนินกิจการศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับซากผลิตภัณฑ์ในการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๑๐) การคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างง่ายสำหรับประชาชน

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับตัวอย่างของอันตรายจากชุมชน การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดจากของเสียอันตรายจากชุมชน

๑๑) แผ่นพับโครงการคืนมือถือเก่า สร้างบุญ สร้างชาติ

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกลไกการรับคืนผลิตภัณฑ์เสื่อมสภาพ เครื่องโทรศัพท์ และแบตเตอรี่มือถือ แหล่งกำเนิดและการคาดการณ์ปริมาณของเสียอันตราย วงจรชีวิตมือถือ และความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหระหว่างประชาชน เอกชน และรัฐบาล

สามารถดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ www.pcd.go.th หรือสามารถติดต่อได้ที่ส่วนของเสียอันตราย
กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

ส่วนที่ ๓ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๑ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของประเทศไทย

จากการสำรวจข้อมูลภายใต้การดำเนินโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และผลการศึกษาตามโครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ของกรมควบคุมมลพิษ คาดการณ์ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ประมาณ ๖๓๗,๙๓๐ ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๑ จากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ส่วนใหญ่เป็นซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Waste from Electrical and Electronic Equipment: WEEE) ประมาณ ๔๑๔,๖๕๔.๕ ตัน หรือร้อยละ ๖๕ และของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น ๆ เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมี กระป๋องสเปรย์ เป็นต้น ประมาณ ๒๒๓,๒๗๕.๕ ตัน หรือร้อยละ ๓๕ และจากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๑ อัตราการเกิดของเสียอันตรายทั่วประเทศโดยเฉลี่ย ๗.๑๒ กิโลกรัมต่อคนต่อปี

จากการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสำรวจ รวบรวมข้อมูล ติดตามประเมินผลและให้คำปรึกษาทางวิชาการ รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยการสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โรงงานที่มีการรับของเสียอันตรายที่ขึ้นทะเบียนประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สถาบันพลาสติก สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร โรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้มีการตั้งจุดรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนในสถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า และร้านสะดวกซื้อ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผลการดำเนินงานสามารถสรุปรายละเอียดดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ปริมาณของเสียอันตรายในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (ข้อมูลระหว่างเดือน ตุลาคม ๒๕๖๐ – กันยายน ๒๕๖๑)

ลำดับ	ข้อมูล	ปริมาณที่เก็บรวบรวม (ตัน)	ปริมาณที่ส่งกำจัด (ตัน)
๑	โรงงานประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ (๒๙ แห่ง จาก ๑๓๐ แห่ง) ^{๑*}	๖๒,๒๙๒.๓๒	๑๕,๕๗๓.๐๘
๒	รีไซเคิลแก้ว และพลาสติก (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสถาบันพลาสติก) ^{๒*}	แก้ว	๑๘,๑๒๕.๐๐
		พลาสติก	๑๑,๙๒๓.๐๐
๓	ร้านรับซื้อของเก่า (กรุงเทพมหานคร) ^{๓*}	แก้ว	๘๗๕.๕๔
		พลาสติก	๖๒๕.๓๘
		อิเล็กทรอนิกส์	๓,๐๔๗.๙๓
๔	ของเสียอันตราย (กรุงเทพมหานคร) ^{๔*}	๘๕๐.๐๐	๘๕๐.๐๐
๕	โรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า ^{๕*}	๓๒,๕๕๕.๐๗	๓๒,๕๕๕.๐๗
๖	ของเสียอันตรายจากชุมชนรายจังหวัด ^{๖*}	๓๕๐.๔๑	๑๕๗.๑๓
รวม		๑๓๐,๖๔๔.๖๕	๘๓,๗๓๒.๑๓

หมายเหตุ

๑. ข้อมูลจากโรงงานที่มีการรับของเสียอันตรายที่ขึ้นทะเบียนประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ ^{๑*}
๒. ข้อมูลสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสถาบันพลาสติก ^{๒*}
๓. ข้อมูลจากสถานการณ์การจัดการของเสียอันตรายของกรุงเทพมหานคร จากสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร ^{๓*}
๔. ข้อมูลจากสำนักงานสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร ^{๔*}
๕. ข้อมูลจากรายงานประจำปีของโรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า ^{๕*}
๖. ข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑ - ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ^{๖*}

จากการสำรวจข้อมูลภายใต้การดำเนินโครงการเมืองสวยใส่ ไร้มลพิษ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และผลการศึกษาตามโครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ของกรมควบคุมมลพิษ คาดการณ์ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ประมาณ ๖๔๘,๒๐๘ ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๖ จากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ส่วนใหญ่เป็นซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Waste from Electrical and Electronic Equipment: WEEE) ประมาณ ๔๒๑,๓๓๕ ตัน หรือร้อยละ ๖๕ และของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น ๆ เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมี กระป๋องสเปรย์ เป็นต้น ประมาณ ๒๒๖,๘๗๓ ตัน หรือร้อยละ ๓๕ และจากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ อัตราการเกิดของเสียอันตรายทั่วประเทศโดยเฉลี่ย ๗.๓๙ กิโลกรัมต่อคนต่อปี

จากการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสำรวจ รวบรวมข้อมูล ติดตามประเมินผลและให้คำปรึกษาทางวิชาการ รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยการสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โรงงานที่มีการรับของเสียอันตรายที่ขึ้นทะเบียนประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สถาบันพลาสติก สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร โรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการมือถือเก่าไปชีวิตใหม่มา (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้มีการตั้งจุดรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนในสถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า และร้านสะดวกซื้อ ผลการดำเนินงานสามารถสรุปรายละเอียดดังตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ ปริมาณของเสียอันตรายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (ข้อมูลระหว่างเดือน ตุลาคม ๒๕๖๑ – กันยายน ๒๕๖๒)

ลำดับ	ข้อมูล	ปริมาณที่เก็บรวบรวม (ตัน)	ปริมาณที่ส่งกำจัด (ตัน)
๑	โรงงานประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ ^{๑*}	๖๘,๕๔๔.๒๕	๑๙,๘๙๐.๐๐
๒	รีไซเคิลแก้ว พลาสติก (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสถาบันพลาสติก) ๒*	แก้ว ๑๙,๕๓๒.๐๐ พลาสติก ๑๓,๖๒๙.๐๖	๑๙,๕๓๒.๐๐ ๑๓,๖๒๙.๐๖
๓	ร้านรับซื้อของเก่า (กรุงเทพมหานคร) ^{๓*}	แก้ว ๙๕๔.๕๗ พลาสติก ๙๑๒.๒๕ อิเล็กทรอนิกส์ ๔,๑๕๒.๙๓	๙๕๔.๕๗ ๙๑๒.๒๕ ๔,๑๕๒.๙๓
๔	ของเสียอันตราย (กรุงเทพมหานคร) ^{๔*}	๑,๒๒๙.๐๐	๑,๒๒๙.๐๐
๕	โรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า ^{๕*}	๔๓,๖๔๗.๔๗	๔๓,๖๔๗.๔๗
๖	โครงการมือถือเก่าสร้างบุญสร้างชาติ ^{๖*}	๐.๐๓	๐.๐๓
๗	โครงการมือถือเก่าไป ชีวิตใหม่มา (สส.) ^{๗*}	๑๔.๒๖	๑๔.๒๖
๘	ของเสียอันตรายจากชุมชนรายจังหวัด ^{๘*}	๓,๓๔๒.๓๑	๕๖๕.๓๓
รวม		๑๕๕,๙๕๘.๑๓	๑๐๔,๕๒๖.๙๐

หมายเหตุ

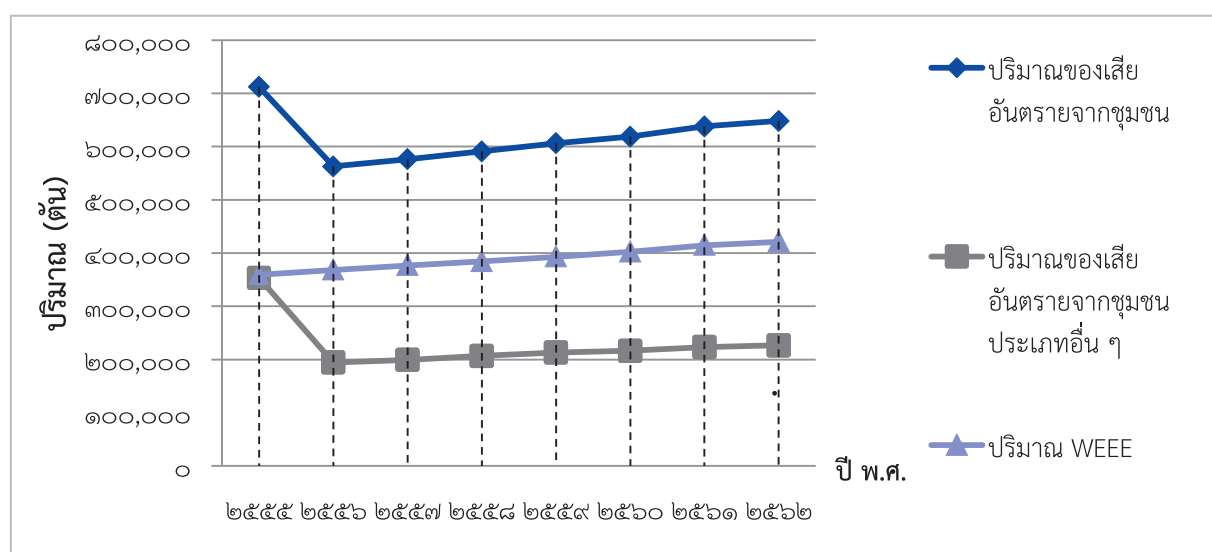
- ข้อมูลจากโรงงานที่มีการรับของเสียอันตรายที่ขึ้นทะเบียนประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ ^{๑*}
- ข้อมูลสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสถาบันพลาสติก ^{๒*}
- ข้อมูลจากสถานการณ์การจัดการของเสียอันตรายของกรุงเทพมหานคร จากสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร ^{๓*}
- ข้อมูลจากสำนักงานสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร ^{๔*}
- ข้อมูลจากรายงานประจำปีของโรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า ^{๕*}
- ข้อมูลจากโครงการมือถือเก่าสร้างบุญสร้างชาติ ^{๖*}
- ข้อมูลจากโครงการมือถือเก่าไป ชีวิตใหม่มา (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ^{๗*}
- ข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑ - ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ^{๘*}

ตารางที่ ๕ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๒

ปี พ.ศ.	ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน (ตัน/ปี)	อัตราการเพิ่ม/ลด ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน (ร้อยละ)	ปริมาณ WEEE (ตัน/ปี)	อัตราการเพิ่ม/ลด ปริมาณ WEEE (ร้อยละ)	ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น* (ตัน/ปี)
๒๕๕๕	๗๑๒,๒๗๐	+ ๐.๗๐	๓๕๙,๐๗๐	+ ๒.๒๔	๓๕๓,๒๐๐
๒๕๕๖	๕๖๒,๘๓๔	- ๒๑.๐๐	๓๖๘,๓๔๑	+ ๒.๕๗	๑๙๔,๕๒๐
๒๕๕๗	๕๗๖,๓๑๖	+ ๒.๔๐	๓๗๖,๘๐๑	+ ๒.๓๐	๑๙๙,๕๑๕
๒๕๕๘	๕๙๑,๑๒๗	+ ๒.๕๗	๓๘๔,๒๓๓	+ ๑.๙๗	๒๐๖,๘๙๔
๒๕๕๙	๖๐๖,๓๑๙	+ ๒.๕๗	๓๙๓,๐๗๐	+ ๒.๓๐	๒๑๓,๒๔๙
๒๕๖๐	๖๑๘,๗๔๙	+ ๒.๐๕	๔๐๑,๓๘๗	+ ๒.๑๑	๒๑๖,๖๓๙
๒๕๖๑	๖๓๗,๙๓๐	+ ๓.๑๐	๔๑๔,๖๕๕	+ ๓.๓๐	๒๒๓,๒๗๕
๒๕๖๒	๖๔๘,๒๐๘	+ ๑.๖๑	๔๒๑,๓๓๕	+ ๑.๖๑	๒๒๖,๘๗๓

หมายเหตุ : * ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมี กระป๋องสเปรย์ เป็นต้น ทั้งนี้ ไม่รวมซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (WEEE)

ที่มา : - รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

รูปที่ ๒ ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๒

จากรูปที่ ๒ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นยกเว้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มีแนวโน้มลดลงเนื่องจากผลการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนักเนื่องจากผลการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๖ ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๒

ลำดับ	ประเภทผลิตภัณฑ์	สถานการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์									
		ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ตัน/ปี)									
		พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒		พ.ศ. ๒๕๖๒
๑	โทรทัศน์	๔๕,๑๖๓	๑๐๑,๒๘๖	๑๐๓,๖๑๐	๑๐๖,๓๓๕	๑๐๘,๗๘๑	๙๘,๓๖๙.๗๑	๙๘,๖๑๒.๖๕	๙๙,๔๔๗.๗๑		
๒	เครื่องปรับอากาศ	๒๖,๔๔๘	๗๑,๘๒๑	๗๓,๔๖๙	๗๔,๗๙๙	๗๖,๕๑๙	๗๕,๔๑๙.๖๑	๗๖,๖๕๓.๔๑	๗๗,๖๕๓.๔๑		
๓	ตู้เย็น	๔๑,๑๐๐	๖๓,๐๙๒	๖๔,๕๔๐	๖๕,๗๖๕	๖๗,๒๗๘	๖๓,๘๘๔.๗๑	๖๔,๙๗๐.๐๗	๖๕,๙๙๕.๐๗		
๔	เครื่องซักผ้า	-**	๕๘,๙๓๐	๖๐,๒๘๒	๖๐,๔๙๒	๖๑,๘๘๓	๖๐,๘๕๑.๖๔	๖๑,๙๒๗.๖๐	๖๒,๘๐๗.๖๐		
๕	คอมพิวเตอร์	๑๗,๗๑๑	๕๓,๙๕๘	๕๕,๑๙๕	๕๗,๐๕๘	๕๘,๓๗๐	๕๖,๐๘๗.๕๔	๕๘,๒๖๑.๔๑	๕๙,๗๑๑.๔๑		
๖	เครื่องเล่นวีซีดี/ดีวีดี	-**	๑๗,๔๕๘	๑๗,๘๕๙	๑๗,๙๑๒	๑๘,๓๒๔	๓๐,๔๓๖.๔๒	๓๒,๖๓๐.๗๗	๓๒,๘๓๐.๗๗		
๗	โทรศัพท์	๗๖๗	๑,๖๒๐	๑,๖๕๘	๑,๖๘๒	๑,๗๒๑	๘,๗๙๗.๕๘	๑๑,๘๒๔.๘๕	๑๒,๙๑๕.๓๐		
๘	กล่อง่ายรูปดิจิทัล	-**	๑๘๔	๑๘๘	๑๙๐	๑๙๔	๗,๕๓๙.๙๙๘	๙,๗๗๓.๗๓	๙,๙๗๓.๗๓		
รวม		๑๓๑,๑๘๙	๓๖๘,๓๔๙	๓๗๖,๘๐๑	๓๘๔,๒๓๓	๓๙๓,๐๗๐	๔๐๑,๓๘๗.๒๑	๔๑๔,๖๕๔.๔๙	๔๒๑,๓๓๕.๐๐		

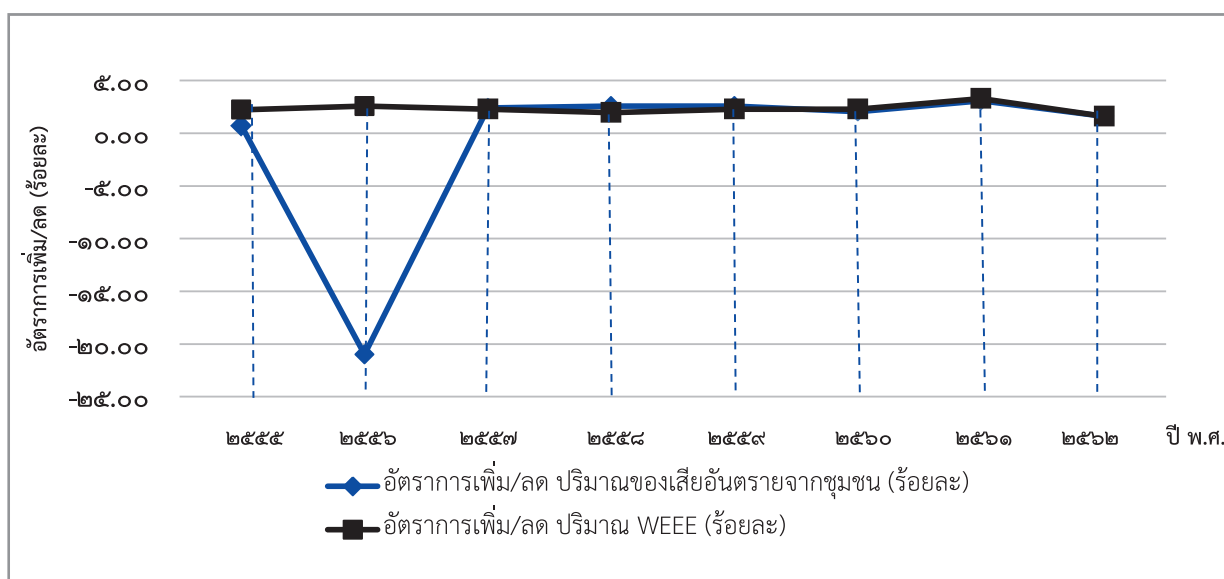
หมายเหตุ : * อัตราการเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๑.๖๑

** ไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่มา : - กรมควบคุมมลพิษ อ้างอิงจาก “รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจปริมาณและชนิดของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๑”

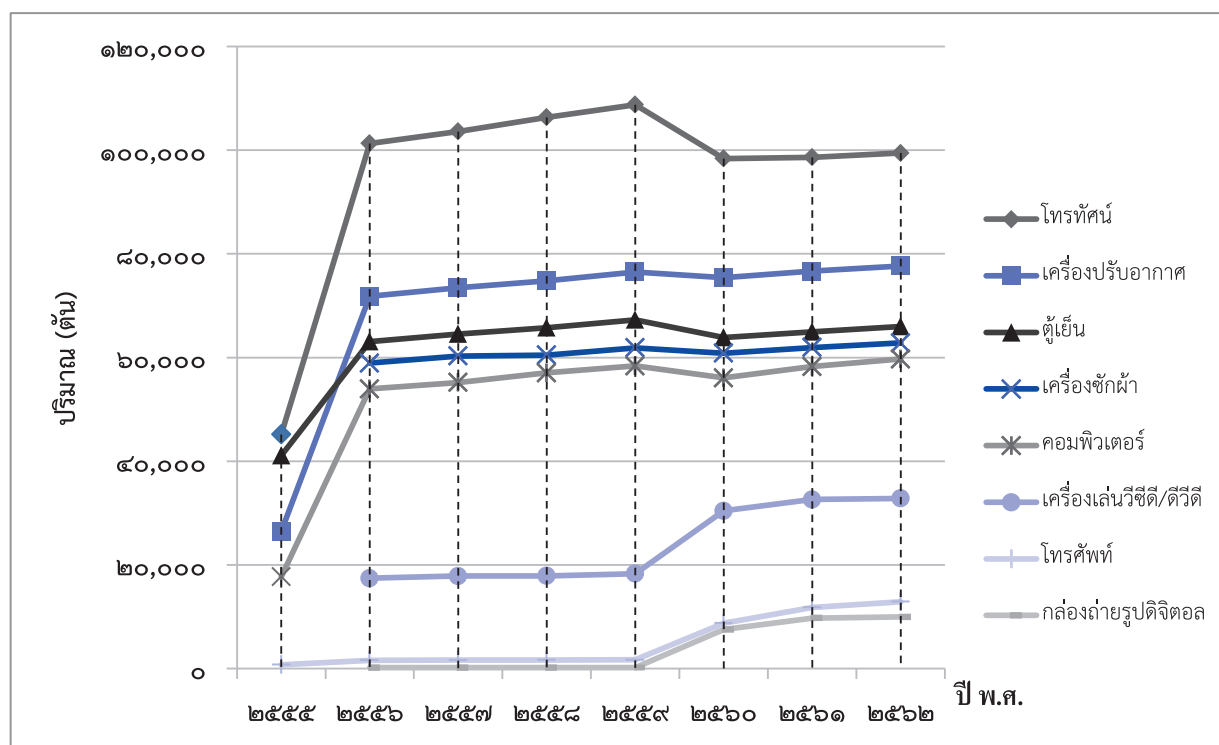
และ “รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕”, กรมควบคุมมลพิษ ๒๕๕๗

- อ้างอิงข้อมูลน้ำหนักเฉลี่ยของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จาก ฐานข้อมูลบัญชีของเสีย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเว็บไซต์ <http://ewasteguide.info>

รูปที่ ๓ อัตราการเพิ่ม/ลด ของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน และปริมาณ WEEE ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๒

จากรูปที่ ๓ อัตราการเพิ่ม/ลดของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๒ และมีอัตราการลดลงในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เนื่องจากผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว และปริมาณ WEEE มีอัตราการเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกันในทุก ๆ ปี

รูปที่ ๔ ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๒

จากรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งได้ศึกษาปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๖๕ โดยได้คาดการณ์ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ว่ามีปริมาณการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนประมาณ ๒๓๗,๘๗๓ ตัน และจากการรวบรวมข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และภาคเอกชน พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนเกิดขึ้น ๒๒๖,๘๗๓ ตัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนตามผลการศึกษา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ และจากการรวบรวมข้อมูล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่า ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนไม่มีความแตกต่างกันมากนักโดยปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนมีความแตกต่างกันร้อยละ ๔.๖ ในส่วนของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อพิจารณาปริมาณและชนิดของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ผลการศึกษาโครงการสำรวจปริมาณและชนิดของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ของกรมควบคุมมลพิษได้คาดการณ์ปริมาณการเกิดซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ไว้ประมาณ ๔๒๑,๓๓๘ ตัน และจากการรวบรวมข้อมูลปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่า มีปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เกิดขึ้น ๔๒๑,๓๓๕ ตัน จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นไม่มีความแตกต่างกัน

๓.๒ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๒.๑ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ได้ลงพื้นที่เพื่อหารือและติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๓ จังหวัด คือ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดอุบลราชธานี

รูปที่ ๕ ลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดบุรีรัมย์

รูปที่ ๖ ลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดอุบลราชธานี

รูปที่ ๗ ลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดกาฬสินธุ์

๓.๒.๒ การลงพื้นที่เพื่อหารือและติดตามการดำเนินงานตามมาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ได้ลงพื้นที่เพื่อหารือและติดตามการดำเนินงานตามมาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๒ จังหวัด คือ เทศบาลตำบลโพธิ์พิทักษ์ จังหวัดชัยนาท และเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา

รูปที่ ๘ ลงพื้นที่เพื่อหารือและติดตามการดำเนินงานตามมาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จังหวัดชัยนาท และจังหวัดพังงา

๓.๒.๓ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ลงพื้นที่เพื่อหารือและติดตามการดำเนินงานโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๙ จังหวัด คือ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสกลนคร จังหวัดชุมพร และจังหวัดพังงา

รูปที่ ๙ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานโครงการฯ จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดเพชรบูรณ์

รูปที่ ๑๐ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานโครงการฯ จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดอุบลราชธานี

รูปที่ ๑๑ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานโครงการฯ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดขอนแก่น

รูปที่ ๑๒ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานโครงการฯ จังหวัดสกลนคร และจังหวัดชุมพร

๓.๒.๔ กิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคเอกชนเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคนิควิชาการ และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า – ส่งออกของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษกาญจนบุรี เขตเศรษฐกิจพิเศษตราด และเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม

รูปที่ ๑๓ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคเอกชน ระหว่างวันที่ ๗ - ๘ มีนาคม ๒๕๖๒

รูปที่ ๑๔ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า - ส่งออก ของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม ระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

รูปที่ ๑๕ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า - ส่งออก ของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษตราด ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๒

รูปที่ ๑๖ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า - ส่งออก ของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษกาญจนบุรี ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน มีดังนี้

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบบริหารจัดการที่ดีขึ้นตั้งแต่การคัดแยก เก็บรวบรวมและขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชน แต่อย่างไรก็ตามยังขาดการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ประชาชนทิ้งของเสียอันตรายชุมชนปนกับขยะมูลฝอยทั่วไป

๒) ขาดกฎระเบียบในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไปและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๓) หลายพื้นที่ไม่มีสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อรอส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔) ของเสียอันตรายจากชุมชน และซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางประเภทถูกนำไปรีไซเคิลด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๕) สถานที่รับกำจัดของเสียอันตรายอุตสาหกรรมซึ่งรับกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนไม่ครอบคลุมทุกภูมิภาค ส่วนใหญ่อยู่ในภาคกลาง ทำให้ค่าขนส่งและค่ากำจัดของเสียอันตรายชุมชนมีราคาสูง

๖) ประชาชนบางส่วนยังไม่ให้ความสำคัญในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป

๗) การลักลอบทิ้งกากของเสียอันตรายในพื้นที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า ป่าเสื่อมโทรม

๘) การนำเข้าซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นจากการวิเคราะห์และแยกประเด็นปัญหาด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในประเทศไทยสามารถแยกเป็นประเด็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑) ด้านนโยบาย

(๑) กฎ ระเบียบ และข้อบังคับด้านการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นลายลักษณ์อักษรยังไม่มีมีการประกาศบังคับใช้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงยังไม่สามารถดำเนินกิจกรรมรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

(๒) นโยบายและอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นในการดำเนินงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนยังไม่มี ความชัดเจนทำให้การดำเนินโครงการต่าง ๆ หยุดชะงัก

๒) ด้านการบริหารจัดการของท้องถิ่น

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญในปัญหาการจัดการของเสียอันตราย ทำให้การวางแผน งบประมาณ คัดแยกที่ต้นทางมีข้อจำกัด รวมทั้งแผนการดำเนินงานยังไม่ชัดเจน

(๒) โรงงานกำจัดของเสียอันตรายมีจำนวนไม่เพียงพอ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงอยากทราบว่าจะมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างไร เนื่องจากแผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ ไม่ได้รองรับงานด้านของเสียอันตราย ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

(WEEE) ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔)

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดความพร้อมเกี่ยวกับภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท และอาคารศูนย์เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่มีอยู่ยังไม่ถูกหลักวิชาการ

(๔) การกำจัดของเสียอันตรายมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก และขนาดกลาง ไม่มีงบประมาณในการดำเนินการ

(๕) สถานที่กำจัดของเสียอันตรายอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ทำให้ภาคอื่น ๆ ประสบปัญหาค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดมีราคาแพง และเป็นภาระหนักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบเก็บรวบรวมตามนโยบายกำหนด แต่ยังหาช่องทางในการนำไปกำจัดไม่ได้

(๗) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนไม่มีความตระหนักในเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นหากไม่มีการจัดการ

(๘) บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่ยังขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการของเสียอันตรายและเทคโนโลยีในการบริหารจัดการ

(๙) องค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔)

๓) ด้านงบประมาณ

(๑) การดำเนินงานตามนโยบายให้แต่ละจังหวัดมีการรวบรวมและจัดตั้งศูนย์เก็บรวบรวมแล้ว มีปัญหาเรื่องงบประมาณในการก่อสร้างศูนย์เก็บรวบรวม ซึ่งบางพื้นที่ขอสนับสนุนงบประมาณตามแผนแล้วไม่ได้รับการสนับสนุน

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ขณะนี้มีปัญหาในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ในการจัดซื้อจัดจ้าง เช่น

- การดำเนินงานสนับสนุนงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ในการจัดการของเสียอันตราย ไม่มีกฎระเบียบการดำเนินงานในการรองรับการดำเนินงานตามนโยบายส่วนกลาง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจหลักการจ่ายเงินแผ่นดินด้านการจัดการขยะและของเสียอันตรายว่ามีกฎระเบียบ ข้อบังคับในการดำเนินงานอย่างไร ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก

๔) ด้านความร่วมมือจากประชาชน

(๑) การคัดแยกของเสียอันตรายจากต้นทางยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะขาดความร่วมมือจากประชาชน และประชาชนไม่เห็นความสำคัญในการคัดแยกขยะ และมองว่าเป็นภาระ

(๒) ประชาชนยังขาดความตระหนักในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป และกรณีที่ประชาชนมีการคัดแยกขยะตามประเภท แต่หน่วยงานในท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังเก็บขนของเสียอันตรายจากชุมชนรวมไปกับขยะมูลฝอยทั่วไป เนื่องจากข้อจำกัดด้านรถเก็บขนและงบประมาณ

ส่วนที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ

แนวทางการแก้ไขปัญหา และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน มีดังนี้

๑) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ประสานกับกระทรวงมหาดไทยให้มีการผลักดันดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการมูลฝอยทั่วประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) และแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เพื่อจัดการขยะมูลฝอยและขยะอันตราย

๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย จัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้ข้อเสนอการขับเคลื่อนและการปฏิรูปการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม ระยะสั้น (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๐) และระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) โดยมีเป้าหมายของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการถูกต้อง ร้อยละ ๑๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ร้อยละ ๒๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และร้อยละ ๒๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ร้อยละ ๓๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และร้อยละ ๑๐๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- มีจุดรับทิ้งของเสียอันตรายชุมชน ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน/ห้างสรรพสินค้า
- จัดตั้งสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัด โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลที่มีศักยภาพ
- ผลักดันร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ให้เป็นกฎหมายเฉพาะ
- จัดให้มีสถานที่กำจัดของเสียอันตรายชุมชนอย่างเพียงพอ

๓) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ผลักดัน และสนับสนุนแนวทางปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เป็นรูปธรรม โดยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบที่ดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ผลักดัน กฎ ระเบียบในการจัดการขยะและของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปประกาศใช้ในท้องถิ่นต่อไป

๕) กรมควบคุมมลพิษ ได้ประสานกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีสถานที่กำจัด/บำบัดของเสียอันตรายให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ตามแผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจุบันยังมีอยู่น้อยทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดสูง

๖) กรมควบคุมมลพิษ ได้ประสานหารือกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในการพิจารณากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย เพื่อปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗) ผลักดันการออกพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากฯ แล้วเสร็จเมื่อ

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และได้ส่งไปยังคณะกรรมการกลั่นกรองร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในงานของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาก่อนเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบัน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ค้างพิจารณาในวาระ ๒ และวาระ ๓ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๘) กรมควบคุมมลพิษ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนแนวทางในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน
โดยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบที่ดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

๙) กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำคู่มือและแนวทางเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเผยแพร่
แก่ประชาชน เช่น คู่มือประชาชนเพื่อการแยกขยะอันตรายจากชุมชน คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน คู่มือการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้
ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

๑๐) ฝึกอบรมเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศเพื่อให้บรรลุ
เป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔)

๑๑) จัดทำข้อมูล องค์ความรู้โดยได้ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ในการรวบรวมข้อมูลการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน
โดยใช้ระบบ QR CODE และจะพัฒนาระบบการรวบรวมข้อมูลต่อไป

ภาคผนวก

ภาคผนวก
รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด กำจัด และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย
(ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒)

ภาคผนวก
รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด กำจัด และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อ ขอใช้บริการ	คำจำกัด	ค่าขนส่ง
๑. การกำจัดหลอมไฟ ถ่านไฟฉาย และ กระป๋องสเปรย์	บริษัท บริหารและการพัฒนา เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำกัด (มหาชน)	หมู่ที่ ๘ ต. หินกอง อ.เมือง จ.ราชบุรี ๗๐๐๐๐	สำนักงานใหญ่ ๔๔๗ ถ.เบอนต์สตรีท ต.บางพุท ธ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทร. ๐ ๒๕๐๒ ๐๙๐๐ - ๙๙ หรือคุณปัญญา พลพัฒน์ โทรศัพท์ ๐๘ ๑๘๔๐ ๖๑๙๒, ๐๘ ๑๘๐๙ ๑๖๗๔	ประมาณ ๗,๑๐๐ บาท ต่อตัน และขึ้นอยู่กับประเภท ของกาก	มีรถขนาด ๑ ตัน (ปิคอัพ) ๓ ตัน (Small truck) และ ๙ ตัน (Roll Off) สำหรับรถ Roll Off ๑ พ่วง คิดราคาเหมาประมาณ ๑๓,๐๐๐ บาทต่อเที่ยว รถ Roll Off ๒ พ่วง คิดราคาเหมาประมาณ ๑๗,๐๐๐ บาทต่อเที่ยว
	บริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๙) จำกัด (มหาชน)	๑๕๙ หมู่ที่ ๕ ต.ห้วยโจด อ.พัฒนานคร จ.สระแก้ว ๒๗๑๖๐	โทร. ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๑๓ www.prowaste.co.th	ประมาณ ๓,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาทต่อตัน ขึ้นอยู่กับ ประเภทของกาก เช่น หลอดไฟ แบตเตอรี่/ ถ่านไฟฉาย สารเคมีเสื่อม สภาพ(๔,๐๐๐ บาทต่อตัน) ภาชนะ/กระป๋องสี อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ (๓,๐๐๐ บาทต่อตัน)	- คิดตามระยะทางและ ราคาน้ำมัน - ประเภทที่ให้บริการทุก

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ผู้ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อ ขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๒. การรีไซเคิลถ่าน ไฟฉายที่ชาร์จไฟได้ รวมทั้งแบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ แบตเตอรี่ โน้ตบุ๊ก แบตเตอรี่ แบตเตอรี่ กล่องดิจิตอล และ ซากเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ	บริษัท เบตเตอร์เวิลด์กรีน จำกัด (มหาชน)	๑๔๐ หมู่ 8 ต.ห้วยแห้ง อ.แก่งคอย จ.สระบุรี ๑๘๑๑๐	สำนักงานใหญ่ ๔๘๘ ชลาดพร้าว ๑๓๐ แขวง คลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐ ๒๐๑๒ ๗๘๘๘ ศูนย์บริการและจัดการกาก อุตสาหกรรม โทร. ๐ ๓๖๒๓ ๗๕๔๐ – ๒	ประมาณ ๘,๐๐๐ – ๑๒,๐๐๐ บาทต่อตันและ ขึ้นอยู่กับประเภท ของกาก	- คิดตามระยะทางและ ราคาน้ำมัน - ประเภทรถที่ใช้บรรทุก เช่น รถสิบล้อ (สามารถ บรรจุของเสียได้ ๑๐ ตัน) คิดราคาเหมาประมาณ ๘,๐๐๐ บาทต่อเที่ยว
	บริษัท ยูนิคอร์ มาร์เก็ตติ้ง เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด	๑๖๖/๕๙ หมู่ ๙ ถ.เทพารักษ์ ต.บางปลา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐	โทร. ๐ ๒๓๘๕ ๓๖๔๗	-	-
	บริษัท ทีอีเอส เอเอ็มเอ็ม (ประเทศไทย) จำกัด (TES-AMM)	นิคมอุตสาหกรรมนวนคร ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ๑๒๑๒๐ (ส่งของเสียอันตราย ไปรีไซเคิลที่ประเทศสิงคโปร์)	โทร. ๐ ๒๕๒๙ ๒๘๗๕ โทรศัพท์ ๐๘ ๙๖๘๕ ๗๐๖๐ www.tes-amm.com	-	-
	บริษัท อีสเทอร์น ซีบอร์ด เอนไวรอนเมนทอล คอมเพล็กซ์ จำกัด (บริษัท เวสต์ แมเนจเม้นท์ สยาม จำกัด: WMS)	๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.ปอวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐	ฝ่ายขายและฝ่ายลูกค้า สัมพันธ์ โทร. ๐๓๘ ๓๔๖ ๓๖๔ – ๗	-	-

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	คำจำกัด	ค่าขนส่ง
๓. รีไซเคิลชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	บริษัท ไรซ์เทค ไซลูชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด	๒๑๘/๑-๒ หมู่ ๓ นิคมอุตสาหกรรมแหล่งฉะต.ทุ่งสขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐	ติดต่อ คุณกุลสิริยา แก้วสะอาด โทร. ๐๓๘ ๔๐๑ ๖๐๓ - ๔ www.wisetek.net	-	-
	บริษัท คัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์ จำกัด	สำนักงานใหญ่ ที่อยู่ ๑๙/๙ ม.๓ ถ.พิษณุโลก-บางกระทุ่ม ต.ท่าทอง อ.เมือง จ.พิษณุโลก ๖๕๐๐๐	โทร. ๐๕๕ ๓๒๑ ๕๕๕ หรือ ๐๕๕ ๒๘๔ ๔๙๔	-	-
๔. การรีไซเคิลหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ชนิดตรง	บริษัท อีสเทอร์น ซีบอร์ด เอนไวรอนเมนทอล คอมเพิลกซ์ จำกัด (บริษัท เวสต์ แมเนจเม้นท์ สยาม จำกัด: WMS)	๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.ปอวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐	ฝ่ายขายและฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ โทร. ๐๓๘ ๓๔๖ ๓๖๔ - ๗	๑๐ บาทต่อหลอด หรือ ๑๒,๐๐๐ บาทต่อตัน	คิดตามระยะทางและราคาน้ำมัน
	บริษัท ไตชิบา โลตติ้ง จำกัด	นิคมอุตสาหกรรมบางกะดี ต.บางกะดี อ.เมืองปทุมธานี จ.ปทุมธานี ๑๒๐๐๐	โทร. ๐ ๒๕๐๑ ๑๔๒๕ - ๙	บริษัทฯ รับเฉพาะซากหลอดไฟของลูกค้านี้ที่ซื้อหลอดไฟของไตชิบา	เมื่อนำหลอดไฟใหม่ไปส่งให้ลูกค้า จะนำซากหลอดไฟกลับมาตามจำนวนหลอดไฟใหม่ที่สั่งซื้อ

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อ ขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๕. การรีไซเคิลสารเคมี/ตัวทำละลายที่ใช้แล้ว	บริษัท รีไซเคิลเอ็นจิเนียริ่ง จำกัด	๕๗ หมู่ที่ ๗ อ.เจริญโพธิ์ ต.ท่าบุญมี อ.เกาะจันทร์ จ.ชลบุรี ๒๐๒๔๐	ฝ่ายการตลาด โทร. ๐ ๓๘๒๐ ๙๙๑๓ - ๕ www.recycleengineering.com	-	-
	บริษัท เอเซีย รีไฟนิ่ง จำกัด	๓๑/๙ อ.ราษฎร์บำรุง ต.หัวไผ่ อ.เมืองระยอง จ.ระยอง ๒๑๑๕๐	ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ โทร. ๐ ๓๘๖๘ ๗๘๐๐ - ๓	-	-
	บริษัท ๑๐๖ สิ่งแวดล้อม จำกัด	๑๐๔/๑๒ อ.เทพารักษ์ ต.บางปลา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐	ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ โทร. ๐ ๒๗๑๓ ๔๖๒๐ - ๒๒ www.106environment.co.th	-	-
๖. การรีไซเคิลปรอท	บริษัท เบ็กแมนน์ เมอร์คิวรี เทคโนโลยีแปซิฟิก จำกัด (BMTP)	๙๖๗ หมู่ที่ ๔ นิคมอุตสาหกรรมบางปู อ.สุขุมวิทสายเก่า ต.แพรกษา อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๘๐	โทร. ๐ ๒๗๐๙ ๖๗๒๕ ต่อ ๑๔	-	-
๗. ของเสียหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานอุตสาหกรรมและกฎหมายว่าด้วย	บริษัท อัคริการ จำกัด (มหาชน)	๗๙๒ หมู่ที่ ๒ ซ.๑/๑ นิคมอุตสาหกรรมบางปู อ.สุขุมวิท ต.บางปูใหม่ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๘๐	โทร. ๐ ๒๓๒๓ ๐๗๑๔ - ๒๑ โทรสาร. ๐ ๒๓๒๓ ๐๗๒๔, ๐ ๒๗๐๙ ๓๘๕๗	-	-

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
วัตถุดิบทราย/มูลฝอยติดเชื้อเป็นต้น					
ผ. มูลฝอยติดเชื้อ / ยาที่ off spec.	บริษัท ที่ดินบางปะอิน จำกัด	๑๓๙ หมู่ ๒ ถ.อุดมสมบูรณ์ ต.คลองจิก อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๖๐	สำนักงานฝ่าย สาธารณสุขปภค โทร. ๐ ๓๕๒๕ ๘๓๕๕ - ๙ โทรสาร 0-3522-1207 สำนักงานฝ่ายขาย โทร. ๐ ๓๕๒๕ ๘๔๐๐ - ๒ โทรสาร ๐ ๓๕๒๕ ๘๔๐๑	-	-
	บริษัท ไอซี ควอลิตี้ ชิสเท็ม จำกัด	๕๐/๑๙ หมู่ ๖ ต.บางหลวง อ.เมือง จ.ปทุมธานี ๑๒๐๐๐	โทร. ๐ ๒๑๐๑ ๐๓๒๕ โทรศัพท์ ๐๙ ๖๘๗๘ ๑๕๙๖, ๐๙ ๒๖๔๑ ๗๕๖๔	-	-

รายชื่อผู้จัดทำรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ที่ปรึกษา

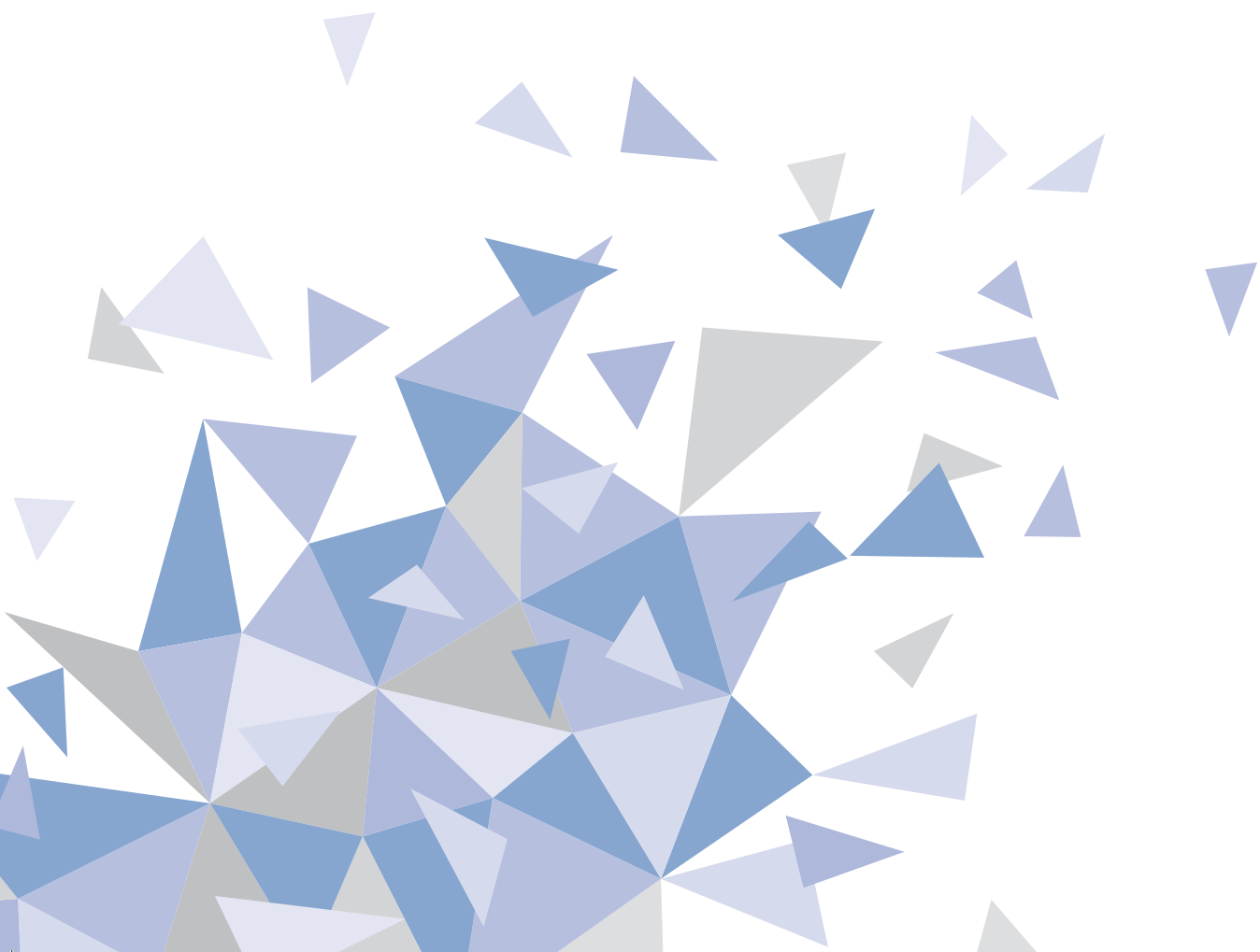
นายประลอง ดำรงค์ไทย	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นางสาวปรีญาพร สุวรรณเกษ	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นางสาวพรพิมล เจริญส่ง	ผู้อำนวยการกองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

ผู้เรียบเรียง

นางสาวกุลชา ธนะขำ	ผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย
นายณัฐพงษ์ บุญชุม	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

คณะทำงาน

นางอภาภรณ์ ศิริพรประสาร	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
นางสาวประไพศรี อาสนรัตน์จินดา	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นายเชิดชัย วรแก่นทราย	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางนุชนารถ ลีลาคหกิจ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นายฤทธิพร คมขุนทด	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
นางสาวกรณิกา อนันต์สุทธิรักษ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นางสาวนันทนา ฤกษ์เกษม	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นางสาวหนึ่งฤทัย รังมาร์ต	ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม
นายสกล ขำเจริญ	ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทร. ๐ ๒๒๙๘ ๒๔๑๓-๒๐ โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๕๓๙๓

www.pcd.go.th